

Rudnyánszky Gyula

AMERIKAI GYERMEKEK DALA

[GYERMEKHANGOK]*

Idegenben a magyarnak
Árvaság az élete,
Bús szívébe gondok marnak,
Tört szemében a virág is fekete.

Idegenben a kisgyermek
Árvasága még nagyobb,
Nem örülhet játékszernek,
Víg pajtások közt is félig elhagyott.

Mások itten a szokások,
Más a nép, az iskola;
Még a mókák is de mások!
Fintor arcot vág a jó kedv mosolya.

Könnyeinket szénpor issza,
Kacagásunk könnybe full;
Kis falunkba vágyunk vissza,
Ahol minden fűszál értett magyarul

Vágyunk vissza; de nincsen szárnyunk;
Nem vagyunk mi madarak,
Gondolatban mégis szállunk,
Ha visz álmunk: senki itten nem marad.

Elmegyünk mind. Visz az álom:
Ismerősünk a falu,
Míg repülünk holdsugáron,
Szól az ének, édes magyar dallamú.

A patakvíz kristálytisza,
Zúg a malmunk kereke;
Elibénk fut Manci, Pista,
Három utca apró-cseprő serege.

Körbe forgunk és cicázunk,
Ispilángi rózsza zeng...
Még minden a régi nálunk,
Merre magyar zászlónk három színe leng.

Álmainkban haza járunk,
Ott vagyunk csak boldogok;
De reggel ránk füstöl gyárunk,
Gyári füstre minden gyermek megzokog.

E keserves árva könnyben
Ring a régi otthonunk,
De a kedvünk derül könnyen,
Mert egész nap álmainkra gondolunk.

(*Az Én Újságom*, 1913/5.)*

* Először *Gyermekekhangok* címmel jelent meg, a költő *Napszállat felé* c. kötetében (1913 [1912] 216–217.). Ezt a szöveget közölte lapjában Pósa Lajos is. Utóbb a költő e versét új címmel, s igen csekély szövegmódosítással közölte *Fiúk, Lányok Verses Könyve* c. kötetében (1914 [1913] 70–72.). Itt a vers végleges változata olvasható – KMJ.